

klaret, som i Øjeblikket kun den højtærede Finansminister vil kunne klare. Paa et vist Tidspunkt af et af den højtærede Handelsministers Foredrag udtalte han sig efter min Opfattelse fuldt klart om, hvorledes Stillingen med Hensyn til Arbejdet med Industrien laa, nemlig derhen, at Regeringen maatte fremsætte sine eventuelle Forslag, hvis den vilde fremsætte nogle, og at det altsaa slet ikke havde været hans Hensigt at dække sig bag Udvalget. Da jeg udtalte min Tilfredshed med den Udtalelse, fremsatte derefter Handelsministeren en for mig næsten uforstaaelig Bemærkning om, at han havde sagt noget, der var afvigende fra det, han efter min Opfattelse havde sagt, eller maaske endog saa det helt modsatte. Derfor er det, jeg beder den højtærede Finansminister paa Grund af den store Betydning, hele dette Spørgsmaal har for Statens finansielle Stilling, de store Udgifter, som hele dette Spørgsmaal kan paabyrde Statskassen, den Indtægtssvigten, som kan fremkomme for Statskassen, at sige os, hvorledes Forholdet ligger med Hensyn til Regeringens Stilling overfor det Arbejde, som gøres vedrørende Industrien, om det ikke er saaledes, som jeg af hans tidligere Udtalelser overfor Industriudvalget maatte forstaa, at han modtager Industriens Fremstilling af Forholdene og deraf drager sine Slutninger og eventuelt stiller sine Forslag, og at Udvalget har Lejlighed til at følge denne Sag, ved at man giver det Oplysningerne, men at det ikke er saaledes, at der fra Regeringens Side kan ventes paa nogen Beslutning eller saadant indenfor Udvalget. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil give Besked om dette Spørgsmaal.

Finansministeren (N. Neergaard): Med Hensyn til Ændringsforslagene skal jeg kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Finansudvalget har ønsket, at de to Anmærkninger, der er nævnte under Ændringsforslagene Nr. 156 og 158, at hvad der spares i eet Finansaar, kan anvendes i det næste, skulde udgaa. Jeg har føjet mig efter dette Finansudvalgets Ønske. Det vil ikke sige, at jeg mener, disse Anmærkninger i sig selv er urimelige. Thi Forholdet er dette, at det her drejer sig om Understøttelser til Rejser til Udlandet, og saa bekostelige som Rejser til Udlandet nu er blevet, er det ganske umuligt at sende nogen Tjenestemand ud til Studium af de Forhold, han efter Bevilgningens Mening skal sætte sig ind i, for det Beløb, som er opført for et enkelt Aar. Dette har ført til, at Beløbene for et Par Aar er

blevet lagt sammen og saa anvendt til en saadan Rejse. Naar Finansudvalget imidlertid ikke ønsker saadanne Overførsler fra det ene Aar til det andet, maa jeg bøje mig derfor. Men jeg har gjort den Bemærkning, som jeg haaber ikke vil blive modsagt fra Finansudvalgets Side, at saa maa jeg ogsaa antage, at hvis man ønsker, at Tjenestemænd skal ud for at undersøge visse bestemte Forhold eller for at uddanne sig paa visse bestemte Omraader, vil man ogsaa være villig til for et enkelt Aar at bevilge en saadan Sum, som vil være nødvendig, som der virkelig kan rejses for, saa at man ikke fra Ministeriets Side maa anse sig for bundet af de Summer, der hidtil har været bevilgede til disse Formaal.

Med Hensyn til det af Udvalget under Ændringsforslag Nr. 161 stillede Forslag om Nedsættelse af det til Indretning af Tjenestebolig for Toldforvalteren i Nykøbing F. opførte Beløb maa jeg sige, at jeg har ingen Direktiver modtaget fra Udvalget om, paa hvilke Punkter man mener, disse 7 000 Kr. kan spares, men at jeg naturligvis skal gøre mig Umage for, at denne Indretning kan foregaa for den Sum, Udvalget har bevilget dertil. Jeg skal gøre mit bedste derfor uden i Øjeblikket at kunne udtale mig om, hvorvidt det vil være muligt at gennemføre det.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Rode, der stillede forskellige Spørgsmaal til mig. Med Hensyn til de mere almindelige Spørgsmaal vedrørende Regeringens Stilling til Industrikrisen o. s. v. maa jeg sige, at det synes jeg saa afgjort ikke hører ind under Finanslovforslagets anden Behandling, at jeg af Veneration for den højtærede Formand ikke vil inkludere mig derpaa. Der kunde under Handelsministeriets Budget maaske være en tynd Traad, der forbandt dette med de Emner, men der er slet ikke nogen Traad, der forbinder Finansministeriets Budget dermed. Jeg kan imidlertid trøste det ærede Medlem med, at man snart kommer til at staa overfor en Førstebehandling af Tillægsbevilgningens lovforslaget, hvorunder man kan drøfte dette og lignende Emner. Jeg skal kun sige det ganske almindelige, som jeg har sagt før, at naturligvis er det ikke Regeringens Mening at vælte noget som helst Ansvar fra sig over paa det af Rigsdagspartierne nedsatte Industriudvalg; Regeringen maa tage sin Stilling til disse Spørgsmaal og forhandle dem med Udvalget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Store nordiske Telegrafskab kan jeg, som jeg ogsaa i Landstinget udtalte overfor min